

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Gade, Niels Wilhelm FRA: Heiberg, Johanne Luise (1876-12-30)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Gade, Niels Wilhelm FRA: Heiberg, Johanne Luise (1876-12-30)", i *Niels W. Gade - Optegnelser og Breve*, Gyldendalske Boghandels Forlag (F. Hegel & Søn), s. 318. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001988775-000-shoot-L0019887750000148.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Niels W. Gade - Optegnelser og Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min kjære, fortrinlige Professor Gade!

Ved at læse Anmeldelsen i Dagbladet om Deres Ballade „Elverskud“, faldt det mig paany ind, hvor unaturligt, for ikke at sige skammeligt det er, at s. 319 jeg, der elsker alt hvad jeg kjender af Dem, skal udelukkes fra det Sted, hvor Deres Compositioner som oftest opføres.

Man lukker ind det uldne Faar
Og klipper dets Pels for en Daler.
Mens Hanne den Stakkel hun staaer
Gloer paa Kassereren og galer.

For flere Aar tilbage henvendte jeg mig til Vedkommende for at blive indskrevet for to Pladser, men fik til Svar, at alt var optaget, men man kunde tegne sig for maaskee, om 4 à 5 Aar, at kunne faa Adgang. Jeg fandt det dengang ikke rimeligt, at jeg vilde være saa ubeskeden, at leve endnu i 4 à 5 Aar, og opgav derfor det Hele, som Noget der stod mig for høit at opnaae. Men nu har denne Omtale af Deres „Elverskud“ atter bragt Uro i mit Blod, og jeg besluttede da at forsøge min Lykke ved at henvende mig til den Høieste selv, om Bistand og Beskyttelse mod min ublide Skjæbne. Men, vel at mærke, det gaaer mig med Nydelse af Musik, som med Nydelse af Naturen, jeg maa være saa godt som ene i Vrimslen. Jeg ønsker ingen Æresplads, mellem Justitsraader, Balletmestere, Theaterdirecteurer, etc., etc., men to smaa ubemærkede Pladser i en mørk Krog paa bageste Bænk i en Loge, hvor Passiaren kan føres foran, uden at man kræver, at jeg skal blande mig deri; jeg maa have Lov at sidde stille i mine egne Tanker, og tænke paa Ingenting, men lade Tonerne tænke for s. 320 mig og fylde mig med den Harmonie, som Verden ndenfor har saa lidt af.

At jeg vil betale denne kongelige Glæde med Kroner, denne Ørets Nydelse med Ører, er ikke mere end billigt og i sin Orden, men hvorledes opnaaes en Vare, man ikke vil sælge? Det er dette Spørgsmaal jeg vover at henstille til Deres venlige Eftertanke.

Glædelig Nytaar!

Deres hengivne
JOHANNE LUISE HEIBERG.

30te December 1876